

Repertoriumnummer 2024 /
Datum van uitspraak 25 april 2024
Rolnummer 2024/FA/115

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Afstand beroep

Hof van beroep
Gent

Arrest

elfde ter kamer

2024/FA/115 - In de zaak van:

U. S., RRN ...,
wonende te ...,
appellante,

hebbende als raadsman mr. ..., advocaat te ...

tegen

C. Y., RRN ...,
wonende te NEDERLAND, ...,
thans met woonstkeuze op het adres van zijn raadsman te ...,

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. ..., advocaat te ...

wijst het hof het volgend arrest:

I. RECHTSPLEGING

1. Bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 26 februari 2024 en ingeschreven op de daartoe bestemde rol op 28 februari 2024, heeft de appellante hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 26 januari 2024 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, sectie familie- en jeugdrechtbank, kamer IB.1 (familiedossier 430101-23-01660; rolnummer 24/68/A).

De zaak werd voor het hof ingeleid in raadkamer ter terechtzitting van 21 maart 2024 (1). Beide partijen werden gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon.

In toepassing van artikel 1322*nonies*, § 2, eerste lid Ger.W. hoorde de voorzitter de partijen (ook in persoon) over de wijze waarop ze getracht hebben om het geschil op minnelijke wijze op te lossen voor de inleiding van de zaak en stelde hij vast of een minnelijke oplossing overwogen kan worden, tenzij dit in strijd is met het hoger belang van het kind, dit in het specifieke geval niet passend is of dit de procedure onnodig zou vertragen.

Krachtens artikel 1322*nonies*, § 3 Ger.W., kan de rechter, indien hij vaststelt dat een verzoening mogelijk is, de zaak verdagen naar een latere datum binnen een termijn die vijftien dagen niet mag overschrijden, behoudens akkoord van de partijen, teneinde hen in de gelegenheid te stellen een akkoord voor te leggen.

De zaak werd, op verzoek van partijen, uitgesteld op de terechtzitting van 28 maart 2024 met het oog op verdere procedureregeling.

Ter terechtzitting van 28 maart 2024 (2) werd de appellante in raadkamer gehoord bij monde van haar raadsman en in persoon. De geïntimeerde werd gehoord bij monde van zijn raadsman. De zaak werd andermaal uitgesteld op de terechtzitting van 11 april 2024 (3) voor de procedureregeling.

Ter terechtzitting van 11 april 2024 (3) werden de beide partijen gehoord bij monde van hun raadslieden. De appellante was tevens in persoon aanwezig en werd gehoord. De raadsman van de appellante verklaarde afstand te doen van het hoger beroep. De raadsman van de geïntimeerde aanvaardde de afstand van het hoger beroep.

De debatten werden gesloten en het hof deelde de zaak mee aan het openbaar ministerie voor advies.

Substituut-procureur-generaal ... werd op dezelfde terechtzitting gehoord in haar advies. Dit werd mondeling uitgebracht gelet op de omstandigheden van de zaak.

De partijen zagen af van hun recht tot het formuleren van opmerkingen.

Het hof nam de zaak in beraad.

De dossiers van de rechtspleging en de overgelegde stukken werden ingezien.

De appellante legde op 20 maart 2024 ter griffie een digitaal dossier neer met de stukken 2 t.e.m. 9, volgens inventaris (met verdere onderverdeling).

De geïntimeerde legde voor het hof geen dossier met stavingstukken neer.

Behoudens in de gevallen waarin conclusie mag worden genomen buiten de in artikel 747 Ger.W. bedoelde termijnen nemen de laatste conclusies van de partijen, meer bepaald de conclusie van de appellante, neergelegd ter griffie op 20 maart 2024, en de conclusie van de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 26 maart 2024, de vorm aan van syntheseconclusies. Voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3°, Ger.W. vervangen de syntheseconclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt (artikel 748*bis* Ger.W.). Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies.

II. RELEVANTE FEITEN, VOORGAANDEN EN OMSCHRIJVING VAN DE VORDERINGEN

2.1. Partijen zijn de wettige ouders van de (thans nog minderjarige) kinderen:

- Y. Ç., geboren te ... (Nederland) op ...;
- S. Ç., geboren te ... op

Hun feitelijke relatie werd beëindigd.

De appellante heeft daarnaast nog één kind uit een vorige relatie: E. U., geboren te ... op

Ook de geïntimeerde stelt nog één kind te hebben uit een eerdere relatie.

2.2. Op 4 januari 2024 legde de geïntimeerde ter griffie in eerste aanleg een verzoekschrift neer teneinde:

- de onmiddellijke terugkeer van de beide gemeenschappelijke kinderen naar zijn domicilie in Nederland te doen bevelen;
- de appellante daarbij te veroordelen tot een dwangsom van 500,00 euro per dag vertraging in de uitvoering van het tussen te komen vonnis;
- hem te machtigen om, bij gebreke van vrijwillige uitvoering van het tussen te komen vonnis, zich te laten bijstaan door de gerechtsdeurwaarder en de sociale politie om de kinderen op te halen daar waar zij zich bevinden;
- hangende de procedure, de appellante verbod op te leggen om met de kinderen het Belgisch grondgebied te verlaten;
- het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad en de appellante te veroordelen tot de kosten.

De geïntimeerde zette daarbij uiteen dat het gezin van partijen steeds hoofdverblijf, wettelijke inschrijving en gewone verblijfplaats heeft gehad in Nederland. In het weekend van 27 oktober 2023 ging de appellante met de kinderen op familiebezoek bij haar ouders in België, maar keerde zij niet terug. Zijn pogingen om haar met de kinderen vrijwillig te doen terugkeren, mislukten.

Hij gaf ook aan dat hij in Nederland twee procedures startte inzake maatregelen betreffende de kinderen.

2.3. Bij conclusie, neergelegd ter griffie in eerste aanleg op 18 januari 2024, vorderde de appellante alle vorderingen van de geïntimeerde af te wijzen als zijnde onontvankelijk, minstens ongegrond, met veroordeling van de geïntimeerde tot de kosten.

3. In het beroepen vonnis van 26 januari 2024 werd geoordeeld als volgt (citaat):

“(…)

De vordering is ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond,

De rechtbank beveelt de terugkeer van de kinderen

- *Y. C. te ... op ...*
- *S. C. te ... op ...*

naar Nederland.

De rechtbank beveelt mevrouw binnen de 8 dagen te rekenen van de betekening van het huidig vonnis de kinderen terug te brengen naar Nederland.

De rechtbank bepaalt dat bij gebrek aan vrijwillige uitvoering van het vonnis zoals hierboven bepaald mevrouw wordt veroordeeld tot het betalen van een dwangsom van 500,00 EURO per dag vertraging in de afgifte, te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van 24 uren na betekening van huidig vonnis,

De rechtbank machtigt mijnheer zich te laten bijstaan door een gerechtsdeurwaarder en door de sociale politie en, zo nodig, ook door een maatschappelijk werker of psycholoog, teneinde de terugkeer in alle sereniteit te laten verlopen.

*Bepaalt dat er tussen de partijen geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is en veroordeelt de beide partijen tot de kosten van het geding, elk voor de helft, **aan de zijde van de eiseres begroot op 24,00 euro** bij toepassing van artikel 4 §2 en 5 §§1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en **nog te innen door de Staat: 165,00 euro.***

Deze beslissing is rechtens uitvoerbaar is bij voorraad niettegenstaande alle verhaal en zonder zekerheidstelling

(...)”.

4. De appellante vordert voor het hof in haar ‘syntheseconclusie’, digitaal neergelegd ter griffie op 20 maart 2024 (citaat):

“(…)

De vorderingen van concludente ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens:

- *Akkoord te acteren van de ouders omtrent het gezamenlijk ouderlijk gezag over hun minderjarige kinderen Y. en S.;*
- *Omtrent het verblijf te bepalen dat de voormelde kinderen hoofdverblijf houden bij de moeder in België waarbij de vader het ene weekend, op een vrij te kiezen moment, de kinderen kan ophalen aan het huis van de moeder voor contact met de kinderen gedurende een tijdsblok van vier uur*

(behoudens andersluidend akkoord), en waarbij de kinderen tijdens het andere weekend van vrijdag na school, hetzij van 17u tot zondag 17u bij vader kunnen verblijven;

- *Omtrent de kostenregeling, partijen te bevelen de nodige stukken bij te brengen omtrent hun kosten en verdienvermogen, en in tussentijd en ten voorlopige titel te bepalen dat vader 500 EUR per kind per maand in de kindkosten dient bij te dragen.*

(...)”.

5. De geïntimeerde vordert voor het hof in zijn ‘conclusie’, digitaal neergelegd ter griffie op 26 maart 2024 (citaat):

“(...

In hoofdorde: te oordelen dat het hoger beroep van appellante ontoelaatbaar wordt verklaard nu appellante heeft berust en het voorwerp van de vordering (m.n. de terugkeer van de kinderen naar Nederland) is gerealiseerd;

Ondergeschikt: het hoger beroep van appellante ongegrond te verklaren en het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afd. Gent van 26/01/2024 integraal te bevestigen;

De vorderingen ten gronde van appellante onontvankelijk te verklaren.

Mevr. U. te veroordelen tot de kosten van het geding, m.i.v. de rechtsplegingsvergoeding begroot op :

- *Rpv eerste aanleg € 1.800,00*
- *Betekening € 200,02*
- *Rpv hoger beroep € 1.800,00*

(...)”.

III. BEOORDELING

6. Ter terechtzitting van 11 april 2024 verklaarde de raadsman van de appellante afstand te doen van het hoger beroep in het belang van de kinderen.

In die zin werd ter zelfde terechtzitting een document neergelegd, met de volgende inhoud (citaat):

“(...

*Ik, ondergetekende S. Ü.,
verklaar hierbij dat ik afstand wens te doen van mijn hoger beroep in de zaak gekend onder
rolnummer 2024/FA/115.*

(...)

Cliënte aanvaardt de kosten van het hoger beroep; het rolrecht en de bijdrage voor het Fonds voor juridische tweedelijnsbijstand. Zij vraagt de afwijzing van de gevorderde rechtsplegingsvergoeding, gelet op de specifieke omstandigheden van de zaak en de aard van het geschil.

Ondergeschikt, om de RPV te herleiden tot het minimum.

(...)”.

De raadsman van de geïntimeerde aanvaardde de afstand van het hoger beroep. Verder gaf de raadsman van de geïntimeerde aan akkoord te gaan om de rechtsplegingsvergoeding om te slaan in deze aanleg, maar de bevestiging te willen van de kosten in eerste aanleg (proces-verbaal van de terechtzitting van 11 april 2024).

Substituut-procureur-generaal ... formuleerde ter terechtzitting geen bezwaar tegen de afstand van het hoger beroep.

7. Naar het oordeel van het hof kan in de gegeven omstandigheden de afstand van het geding in hoger beroep door de appellante, zoals aanvaard door de geïntimeerde, worden ingewilligd.

Krachtens artikel 826, eerste lid Ger.W. houdt dit in dat de zaak in dezelfde staat wordt teruggebracht alsof er geen geding (in hoger beroep) is geweest.

Overeenkomstig artikel 827 Ger.W. blijven de kosten van het hoger beroep ten laste van de afstand doende partij. De rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep wordt, overeenkomstig het akkoord daartoe van de geïntimeerde, omgeslagen.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken;

willigt de afstand van het hoger beroep van de appellante, zoals aanvaard door de geïntimeerde, in;

verwijst de appellante in de kosten van het hoger beroep;

veroordeelt de appellante tot de betaling van het rolrecht hoger beroep, vereffend op 400,00 euro;

zegt voor recht dat de kosten van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, zijnde 24,00 euro (door de appellante reeds betaald), ten laste blijven van de appellante;

slaet de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep om, niet nuttig te vereffenen;

zegt voor recht dat artikel 1024 Ger.W. onverminderd geldt.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het hof van beroep te Gent,
ELFDE TER KAMER, zetelend als familiekamer, van **25 april 2024**.

Aanwezig:

..., kamervoorzitter

..., griffier